

satte intet ind paa at løse dette for Samfundets økonomiske Velfærd overvejende vigtige Spørgsmaal. Vi satte noget ind derpaa. Det lykkedes os at gennemføre en Ordning, om end ikke en Ordning, som vi foreslog den og ønskede den. Men det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem siger, at derefter foretog Socialdemokraterne sig slet ikke noget.

Vi foretog os det, som det var naturligt at foretage, nemlig at bringe Statsbudgetterne ned i Overensstemmelse med det Pristal, der faktisk eksisterede. Vi har aldrig sagt, at vi vilde bevæge os frem med den Brutalitet, som Venstre udmærker sig ved. Vi bragte paa to Aar Statens Udgifter 80 Mill. Kr. ned. Det var, hvad der svarede til Nedgangen i Priserne, hvad der var berettiget ved den Udvikling, der foregik. Den Linie kunde man have fortsat sundt og naturligt, saa vilde meget af den Ulykke, som er over Samfundet og vil være der længe, være undgaaet. Men vi foretog ogsaa mere. Vi fremsatte Forslag, som, hvis man havde gennemført dem, vilde have haft den Virkning, at der vilde have været mange Tusind færre arbejdsløse i dette Øjeblik, og at Produktionen havde været i Gang i langt videre Udstrækning, end den er nu. De andre Partier, de Partier, der i Dag møder her, blege af Valgskræk, modsatte sig derimod en positiv Politik til Støtte for Samfundet og til Støtte for Erhvervslevet.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg sagde sluttelig, at Venstre gik ikke haardere frem overfor de sociale Love end overfor andet. Det maa vist være det, man kalder en Erindringsforskydning hos det ærede Medlem. Jeg beder det ærede Medlem, naar han faar Tid, gennemlæse Præstelønningsloven, og jeg beder det ærede Medlem undersøge, hvad der er skaaret ned paa Militærudgifterne, saa vil det ærede Medlem Dagen efter, at han har læst dette, komme og erklære overfor Folketinget, at han tog fejl den Dag, da han sagde, at man ikke gik haardere frem overfor de sociale Love end andre Steder. Det vil det ærede Medlem gøre, hvis han da er en Mand, der ønsker at vedstaa sine Ord.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel erklærede, at Regeringen var kommet ind i en særlig Stilling, en ejendommelig Stilling, men desuagtet — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — havde det ærede Medlem endnu visse Forventninger knyttet til dette ejendommelige Ministerium. Det ærede Medlems Tale om en Udtalelse af Venstre og en Udtalelse af den socialdemokratiske Minister i 1926 synes jeg aldeles

ikke havde den mindste Forbindelse med denne Sag eller med den Situation, der her foreligger.

Det ærede Medlem talte om, at det var misvisende, naar jeg motiverede en Dagsorden med, at Vælgerne skulde have Lejlighed til at stifte Bekendtskab med denne Lovgivning, thi, sagde det ærede Medlem, Socialdemokraterne angreb os jo netop under Henviisning til, at man maatte befrygte den sociale Lovgivnings Forringelse. Ja, det er rigtigt. Vi løj ikke for Vælgerne. Vi sagde, hvad vi gik ud fra vilde blive Tilfældet; men vi kunde ikke i Enkeltheder sige, hvorledes man vilde gaa frem. Men hverken Venstre eller de Konservative gjorde, hvad der var deres Pligt, de sagde ikke, hvad der var deres Hensigt. De talte taaget om, at vi skulde ned med Statens Udgifter, og Skatterne skulde lattes. Jeg spørger imidlertid: hvor er de Skatteydere, der har faaet noget at føle af Skattelettelse? Jeg har ikke truffet nogen. Men derimod er der Tusinder af Mennesker, der er sikre paa — hvis vi ikke i Dag faar standset denne Lovgivning — om faa Dage at komme til at føle Forringelsen i deres Vilkaar.

Naturligvis sagde vi til Vælgerne det, vi ansaa for at være rigtigt. Men der var jo Tusinder af Vælgerne, der ikke troede det, fordi Venstre og de Konservative fremsatte Talemaader, som var svøbt saa nogenlunde godt ind i Vattotter, saa ingen kunde faa fat i, hvad deres Mening var.

Men hvis det var rigtigt, at Vælgerne var fuldt klare over Situationen, saa kan der heller ingen Fare være ved at gaa ud til Vælgerne igen. Hvorfor ikke gøre Prøven? Det maatte være behageligt for Venstre og de Konservative at faa et Tillidsvotum hos selve Vælgerne. Hvis de er saa sikre paa, at Vælgerne bifalder, hvad der sker, lad os saa komme til en Prøve. Vi er sikre paa, at det modsatte er Tilfældet. Selv om de, der sejrede, fik et godt Tal af det radikale Venstre med, saa har de alligevel ikke Flertallet i Øjeblikket her i Landet. (Munterhed). Saa gør Prøven, og lad være med at le. Gør Prøven, saa faar De Sandheden at se! De kan nok forstaa, at vi i hvert Fald ikke er bange for Prøven; de, der vægrer sig ved at gøre Prøven, er dem, der er bange for den, og de kan virkelig ikke le ad os andre.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at Ordlyden af den Dagsorden, jeg havde stillet, ikke var egnet til at faa Tilslutning. Det kan jeg slet ikke forstaa, det er en saa pæn og neutral Ordlyd, at de, der maatte